

בא סימן פרק ששי נדה

נב.

עין משפט נר מצוה

בא א טושיע איה"ק סי' קטו
 ע"כ א:
 מב ב מיי פ"ב מהל' אשוח
 ה"ל א ופ"א מהל' יום
 ה"ל"ו פ"ב ע"כ נא טושיע
 איה"ק סי' קטו ספי"ד ונכר
 אלפס יבמות פ"ב מן:
 מב ג מיי פ"ו מהל' ממתי
 ה"ל"ו:
 מב ד מיי פ"ח מהל'
 גיבושין ה"ל"ד וע"כ
 ספג ע"כ כ טושיע איה"ק
 סי' קטו ספי"ד ונכר
 אלפס ע"כ:
 ה מיי פ"ד מהל' אשוח
 ה"ל"ו טושיע איה"ק סי' קטו
 פ"ב י"ז:
 מב ו מיי פ"ח מהל' אסורי
 ביבא ה"ל"ו ופ"ד מהל'
 אשוחות ג"ל י"ז ספג לאון
 קטו טושיע איה"ק סי' ו
 ספי"ד א:
 מב ז מיי פ"ט מהל' אסורי
 ביבא ה"ל"ו ופ"ד מהל'
 אשוחות ג"ל י"ז ספג לאון
 קטו טושיע איה"ק סי' ו
 ספי"ד א:
 מב ח מיי פ"ח מהל' אסורי
 ביבא ה"ל"ו ופ"ד מהל'
 אשוחות ג"ל י"ז ספג לאון
 קטו טושיע איה"ק סי' ו
 ספי"ד א:
 מב ט י מיי פ"ב מהל'
 אשוחות ה"ל"ו ספג ע"כ
 נ טושיע איה"ק סי' טו:
 ע"כ א:

קדושי מעות. הקשה ריב"ן וכי לית ליה מתניתין דיבמות (דף כ):
 ואי אמה יכול לומר בזמנות ואם חמותו שמאלו
 וליכא למימר דמתני' דהתם בקדושי קטנות והכל איירי בקדושי
 טעות דקתני בהדיא דרבי ישמעאל בקדושי קטנה נמי איירי שהרי
 צמו בשלח למאן הוה קדושי קטנות

ריחני מצרכי עליהן זורא עלי בשמים ואין טעון זרחה לאחרי
 להנאה מועטת היא: בתרבי' וראוי לפיוס נן סוכר ומורה
 משיבא שפי עשרות עד שיקוף זקן. אבל קודם ז' עשרות לאו זר
 עונשין הוא ומשקיק זקן ראו להוליד ורממנא אמר בן' ולא הראוי
 להיות אצ: פתחמון ולא העליון.

דמינה מיימי רב כהנא ראייה דלמינה
 ממאנת אחר הבאת עשרות וקאמר
 דבר שאמר אותו לדיק יכשל זו זרעו
 אלמא ר' ישמעאל בקדושי קטנות נמי
 איירי ואע"ג דש פירש לה מה שאמר (א)
 אותו לדיק היינו ע"כ דבר שאמר
 אותו לדיק שהוה אומר בקדושי טעות
 ובמו בשלח למאן חמותו קדושי קטנות
 מ"מ מדקאמר נמנו וגמרו עד ממי
 הבת ממאנת עד שפצ"ל ז' עשרות
 משמע דנמנו וגמרו לאפוקי מדר'
 ישמעאל דליכא למימר לאפוקי מדרבי
 יהודה דהא רבי יהודה מודה בצבעלה
 חזאת נבעה שהרי צנה מורכב על
 כתפה היא ושמואל דסבר כרבי
 ישמעאל ואמר צפרק המדיר (במנות

לחיות הקפת זקן אמרו בתחתון
 שלמטה ולא העליון: ה"ג רבי יהודה
 אומר עד שירכבה השחור וז"ג על
 הלצן. כלומר שיחמר אותו מקום
 מעשרות הרבה: גב' איש כמי
 צרפשה. (דברים כה) ואם לא יחפון
 האיש הלכך קטן לא חליץ אבל אשה
 בין גדולה בין קטנה: הלכה כרבי
 יהודה. שאם לא בא עליה משהביאה
 שמי עשרות שיכולה לעקור נישואי
 קטנותיה עד שירכבה השחור: שז
 אינה יכולה למאן. דהך ביאה הוה
 להו קדושין גמורין דגדולה היא ובידה
 לקדש עצמה וכי פליג כשלא צעל
 לאחר שגדלה פליג ואפ"ה לר"מ לא

ממאנת דכיון שגדלה שעה אחת
 ולא מיחמה שז אינה יכולה למחות
 וחלו להו קדושין קמאי: צבסו של
 רבי ישמעאל. ששילתה אמה כשהיא
 קטנה יתומה ולאחר שילדה באת
 למאן: ופיא. מיעוטא הוא והכי
 דריש היא אשה קממא שקדושה
 גמורין היא רכי לא נאנסה אסורה
 לצעלה ויש לך אחרת שאפילו זנתה

לאו קדושין גמורין דגדולה היא ובידה
 לקדש עצמה וכי פליג כשלא צעל
 לאחר שגדלה פליג ואפ"ה לר"מ לא
 ממאנת דכיון שגדלה שעה אחת
 ולא מיחמה שז אינה יכולה למחות
 וחלו להו קדושין קמאי: צבסו של
 רבי ישמעאל. ששילתה אמה כשהיא
 קטנה יתומה ולאחר שילדה באת
 למאן: ופיא. מיעוטא הוא והכי
 דריש היא אשה קממא שקדושה
 גמורין היא רכי לא נאנסה אסורה
 לצעלה ויש לך אחרת שאפילו זנתה

שלא צבאנס מותרת לצעל ולצועל
 ואיזו זו שקדושה קדושי טעות כגון
 ע"מ שאני כהן והכי הוא ישראל
 וכגון קטנה דאין מעשיה כלום ואמה
 נמי אין צידה לקדשה: ואפילו צנה
 מורכב בו'. דלאו נישואין הוה לענין

זנות נמי לא מימסרה עליה דפנייה
 צעלמא היא ולא אמרינן צעילות
 צעל משגדלה הוה קדושין דקצבר כל
 הבעל על דעת קדושין הראשונים
 הוא צועל ולא נמכוין לחזור ולקדשה:
 צלשא. חיל: ואפקוה. מצעלה
 האחרון שנשאה צמיא זה: שפי
 שערות שוככות. שיהו ארוכות:

שפחות. מתניתין היא בזמנות (א) ואמר
 רב מלכיא עליה (ב) הלכה כר"א: צלויס.
 מתניתין היא (א) עובד כוכבים המסתפר
 מנישראל כיון שהגיע לצלויס שומט
 את ידו וגמרינן (ב) וכמה ואמר רב
 מלכיא עליה (ג) אצבעות לכל רוח:
 צלויס. נמי משנה היא בלאו מעמדין (ד)

מפני מה אסרו צלויס העובד כוכבים
 כו' ואמר רב מלכיא עליה (ה) מפני
 שמחליקין פניהן בשומן חזיר. כל הנך
 תלתא לא אחת רב מלכיא אלא לפרושי
 טעמא דמתניתין (און) שיעורא או
 לאוקמי הלכתא אצל גומות (ב) שפוד (ג)
 ואפר מקלה (ד) שמעתא דנפשיה היא
 ורב פפא מחליף שפחות לרב מלכיא
 ואפר מקלה לרב מלכיו: קשה צה רבי
 חנינא. אי סלקא דעתך גומות אף
 על פי שאין עשרות לא לישתמיט
 צכוליה הש"ס חד מנא ולאשמועי'
 תינוקת שהביאה שמים גומות:
 מן

אמר רב אשי אמר לי מר זוטרא
 גומות ה"א עד שיהו שתי עשרות בשתי
 גומות קמ"ל דאפילו שתי עשרות בגומא
 אחת ומי איכא כה"ג והכתוב
 א"אשר בשערה ישופני והרכה פצעי
 חנם (א) ואמר רבא איוב כסערה חירף
 כסערה השיבוהו כסערה חירף אמר
 לפניו רבש"ע שמא רוח סערה עברה
 לפניך ונתחלפה לך בין איוב לאיוב
 כסערה השיבוהו (ב) ויען ה' את
 איוב

אמר רב אשי אמר לי מר זוטרא
 גומות ה"א עד שיהו שתי עשרות בשתי
 גומות קמ"ל דאפילו שתי עשרות בגומא
 אחת ומי איכא כה"ג והכתוב
 א"אשר בשערה ישופני והרכה פצעי
 חנם (א) ואמר רבא איוב כסערה חירף
 כסערה השיבוהו כסערה חירף אמר
 לפניו רבש"ע שמא רוח סערה עברה
 לפניך ונתחלפה לך בין איוב לאיוב
 כסערה השיבוהו (ב) ויען ה' את
 איוב

(א) [מסדרין סח:]. (ב) יבמות
 יב: כמכות לו. (ג) יב קטו.
 חולין כו: (ד) [יבמות ק:
 יב: קטו]. (ה) ד' [מסדרין סח:
 סח:]. (ו) ג"ל ורמב"ם,
 (ז) יבמות לו: דף ק: כמכות
 נא: עד, (ח) ביבא כח: כמכות
 כח: כמכות סא: ע"ז כט,
 (ט) [יבמות סא:]. (י) [יבמות סא:
 ט]. (יא) [יבמות סא:]. (יב) [יבמות
 סא:]. (יג) [יבמות סא:]. (יד) [יבמות
 סא:]. (טו) [יבמות סא:]. (טז) [יבמות
 סא:]. (יז) [יבמות סא:]. (יח) [יבמות
 סא:]. (יט) [יבמות סא:]. (כ) [יבמות
 סא:].

תורה אור השלם

1. וְשָׂכַב אִישׁ אִתָּה שְׂכֵבַת
 וְרָעָה עִמָּךְ מִיְמֵי אִשְׁחָה
 וְהִסְתַּרְתָּה וְהָיָה נִשְׁמָאָה וְעַד
 אִין קָה וְהוּא לֹא נִתְּשָׁה:
 במדבר ה' ג'
 2. אֲשֶׁר בִּשְׁעָרָה יִשְׁוֹנֵי
 וְהִדְרָה פָּצְעָה וְחָמֵן:
 איוב ט' ז'
 3. וְעַן יֵאָדָה אִתּוֹ אִיּוֹב מִן
 הַשְּׁעָרָה וְיֹאמֶר:
 איוב לח א'

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה קדושי טו
 ואע"ג דש פירש לה שאמר
 דבר שאמר אותו לדיק:

הגהות מהר"ב רינשבורג

(א) תוס' ד"ה איכא צינייהו וכו'
 ומי לא צדיק מלכיא. ר"ב ע"ן
 פ"כ"א ובמס' דף ק' ע"א
 כפ"ש"ו וע"ן ע"ן ע"ן שפ"ט
 וכו':

תוס' הרא"ש

הוא נפקא לן מהווי לך
 לאות יצאו שבתות וימים
 טובים שהן עצמן אות: ואי
 זו זו (ו) שקדושה בטעות.
 והקשה הר"ב וכן לית ליה
 לר' ישמעאל מהני דפ"ק
 דיבמות א' אהא יכול לומר
 בחמותו ואם חמותו
 שמיאנו. ישמואל נמי דאמר
 כפ' המדיר קדושה על הנאי
 וכנסה סתם אפי' בעל איה
 צריכה גט. א"כ לדרייה נמי
 צמינו חמות ממאנת ולא
 מצינו למימר דאפי' מיוון
 אינה צריכה דהא קמי' הכא
 ממאנת והולכת וכו' ו
 מתניתין דהתם לא איירי
 בקדושי טעות אלא
 בקדושי קטנות דהא ר'
 ישמעאל בקדושי קטנות
 נמי איירי דהא בתו שפחות
 למאן קדושי קטנה היא
 דהא מיימי רביה אינה
 דאינה ממאנת לאחר הבאת
 ב' עשרות וקאמר דבר
 שאמר אותו צדיק בעל איה
 דרעו אלמא ר' ישמעאל
 בקדושי קטנות נמי איירי
 מאמר נמנו וגמרו עד
 שתיבא שתי עשרות אי
 לאפוקי מדר' יהודה נמנו
 הא מודה בצבעלה וזאת בנה
 מורכב על חתיפה היא אלא
 לאפוקי מדר' ישמעאל ע"י
 ברייתא זו פרוש חבירא דרב
 כהנא ולא עבד עובדא
 אלמא דר' ישמעאל אף
 בקדושי קטנות נמי איירי
 ואין נראה לומר דלית ליה
 לשמואל מתני' דיבמות
 וסבר לה ר' ישמעאל דהא
 בפרק המדיר פריך לשמואל
 כמסניית טובא ומשני להו

תוס' הרא"ש (המשך)

וי"ל דשמואל בקדושי טעות
 סבר לה כר' ישמעאל אבל
 בקדושי קטנות פליג עליה
 והשתא לא פליג שמואל
 דמתניתין
 דמתניתין דתנן ממאנת עד
 שתיבא ב' עשרות ומתניתין
 דר"ב דתנן למימרו את
 הקטנה שתמאן בו. ר"ג
 ואמר המתין עד שתגדיל
 ויבא הללו משום אחות
 אשה וכן כ"ס"ו מי שמת
 אפר שמואל בירדקין
 למיאונין לאפוקי מדר'
 יהודה וכן משמע כפי'
 נישאין וקאמר ממאנת מי
 ליה ומשני בקדושי טעות
 וכו' וישמעאל משמע דוקא
 בקדושי טעות סבר לה כר'
 ישמעאל דממאנת בגדלות
 ולא בקדושי קטנות
 ואליכא דשמואל איירי
 ההם וכן הלכה. והכי פסק
 בפרק מי שמת הילכתא
 כבולדו דאמר שמואל והוא
 מיימי הוה בירדקין לחליצה
 ולמיאונין
 ולקדושין: עבוד עובדא
 כר' יהודה אע"פ שבעלה.
 ויחיה לי מאי קסברי אי
 טעמא דר' יהודה משום על
 דעת קדושין הראשונים הוא
 בעל אפי' רבה השחור נמי
 ואי קסבר לשם קדושין
 הוא בעל אפי' הביא שתי
 עשרות נמי וצ"ל דסבירא
 להו דר' יהודה על דעת
 קדושין הראשונים הוא
 בעל ומי כשהיא גדולה כל
 כך שכבר רבה השחור אמור
 רבנו דלא ממאנת [גזירה]
 אטו נתקדשה האידנא:
 איכא בינייהו שפחות.
 פאפי' ושנגדה דהיינו
 אפר מקלה דהוה שפעתא
 ורב מלכיא אמרה. א"כ ה"ק
 כולתו מתנייתא רב מלכיא
 כולתו מתנייתא יש מן רב
 מלכיו אמרם:

שוככות וגראות כמי שירבה השחור על הלבן רבא אמר שתי עשרות
 המקיפות משפה לשפה א"ר חלבו אמר רב הונא שתי עשרות שאמרו צריך
 שיהא בעיקרן גומות רב מלכיו אמר רב אדא בר אבהו גומות אע"פ שאין
 עשרות אמר רב חנינא בריה דרב איקא שפוד שפחות וגומות רב מלכיו
 בלורית אפר מקלה וגבינה רב מלכיא רב פפא אמר מתניתא רב מלכיא
 שמעתתא רב מלכיו וסימנא מתניתא מלכתא מאי בינייהו איכא בינייהו שפחות
 אמר רב אשי אמר לי מר זוטרא קשה בה רבי חנינא מסורא לא לישתמיט תנא
 ואשמועינן גומות ה"א עד שיהו שתי עשרות בשתי גומות קמ"ל דאפילו שתי עשרות בגומא
 אחת ומי איכא כה"ג והכתוב א"אשר בשערה ישופני והרכה פצעי חנם (א) ואמר רבא
 איוב כסערה חירף כסערה השיבוהו כסערה חירף אמר לפניו רבש"ע שמא רוח סערה עברה
 לפניך ונתחלפה לך בין איוב לאיוב כסערה השיבוהו (ב) ויען ה' את איוב